

בזמן הצירים הקשים המיילדת אמרה לאמא שלי שיש שמועה שהולכים לפוצץ את בית החולים, אז הבנתי שאני צריכה לצאת מהר

פאולה רוזנברג, נשואה לליאון ואם לשתיים, נולדה בשנת 1976 בארגנטינה. בגיל שש משפחתה עלתה לארץ וגרה בהודו-השרון. בכיתה ה' ניצחה בתחרות דיבייט ארצית. למדה בתיכון כצנלסון בכפר-סבא במגמת ביולוגיה ותיאטרון. בצבא הייתה קצינת חינוך בנח"ל ובתותחנים. אחרי השירות למדה משפטים ותקשורת באוניברסיטת ת"א והחלה לעבוד כעורכת דין. בגיל 27 החלה ללמוד נטורופתיה והחלה להתמחות ברפואה משלימה. את הופעותיה הראשונות בטלוויזיה עשתה בתוכנית הבוקר של אברי גלעד והילה קורח בערוץ 2 בשנת 2011, ובמקביל החלה להגיש תוכנית רדיו עם דליק ווליניץ ב-102.1. הגישה את 'בייק אוף ישראל' עם איה קרמרמן. בימים אלה מגישה ברצועת הבוקר של קשת 12 לצד בעלה את התוכנית 'פאולה וליאון'.

מה הזיכרון הכי מוקדם שלך?

"גיל שנה וחצי, ואני באמת זוכרת. אבא שלי ביקש ממני לזרוק את המוצץ ביום שאחותי נולדה. שיעורי פסיכולוגיה היו פחות מפותחים בארגנטינה בשנת 1978, והפכתי להיות מבוגרת בגיל שנה וחצי".

מתי היית הכי מאושרת?

"זה נשמע כמו קלישאה, אבל כל רגע שבו אני מרגישה שאני מצליחה לתת לבנות שלי משהו שלא היה לי, מביא אותי לשיאים של עונג. למשל, הלכתי השבוע לאסיפת הורים של הבת הקטנה, ארבל, והמורה אמר לי שהרבה פעמים כשהוא אומר משהו היא מתקנת אותו. אמרתי לעצמי, 'יש' חשבת על פאולה שכל כך פחדה מסמכות גברית, ומעולם לא העזה להתווכח עד גיל מסוים עם גברים מבוגרים ממנה. ולבת התשע זה נראה הדבר הכי טבעי בעולם. הבת שלי שברה את מכתב השרשרת של נשים שמפחדות מגברים".

מתי היית הכי קרובה למוות?

"בבטן של אמא שלי. אבא שלי היה לוחם מח"ת בארגנטינה נגד השלטון הצבאי, ואני תוצאה של הרצון שלו להשאיר מאחוריו מסר למקרה שהוא לא ישרוד את הלחימה. נולדתי ללוחם ולבת הזוג שלו שחיו במחבוא, בסכ"נה גדולה, ברחו ממקום למקום. עכשיו אתה יכול להבין למה כל רגע שאין בו אסון הוא שמחה גדולה. כשנולדתי, אבא שלי לא יכול היה לבוא לבית החולים כי הוא פחד שיתפ"ס אותו. אמא הייתה בבית חולים, ובזמן של הצירים הקשים המיילדת שלה אמרה לה שיש שמועה שהולכים לפוצץ את בית החולים, אז הבנתי שאני צריכה לצאת מהר".

מה הג'וב הכי גרוע שהיה לך?

"הייתי מנקה בבית אבות, במחלקה לתשושי נפש בחופש הגדול בין י"א לי"ב. חברה שלי סידרה לנו את העבודה, בילינו כל היום עם תשושי הנפש והם היו נורא חמודים. אבל התפקיד שלנו היה לנקות את השירותים והמסדרונות וזה די קשה לילדה בת 16. התפטרתי אחרי שבוע. זה היה הארדקור".

מה היה הרגע הכי מביך שלך?

"בכיתה י"ב, כשאמא שלי תפסה אותי עם חבר שלי בחדר שלי. היא פתחה, מהמבוכה אמרה, 'למה האור דולק' וסגרה את הדלת. מעולם לא דיברנו על זה. אותו חבר היום הוא בכיר בבנק דיסקונט. הייתה לנו גם פדיחה גדולה בתוכנית עם הכיתוב על המסך שהציע כרטיסים להופעה של דנה ברגר, למי שתספר על הטרדה מינית. אנחנו מתעסקים כל יום כמעט בנושאים שקשורים לה' עצמה נשית, נותנים במה לנשים שקולן לא נשמע. זה היה רגע לא נעים והתבאסתי מאוד".

לפי הקלישאה את רודה בליאון ואולי זו דינימיקה גם בחיים.

"זה נשמע אולי בומבסטי, אבל אנחנו בסוג של מהפכה שבה הנשים יוצאות מהקובייה של המתוקות והמקשטות ותופסות יותר ויותר מקום. אני רואה את זה כחבלי לידה של שינוי תפיסה. התרגלנו במשך שנים לראות טלוויזיה שבה הגברים הם הד"ר עתנים והדומיננטים, והדבר משתנה וזה בסדר שלאנשים קשה עם שינויים. אני כמוכח לא מסכימה עם התפיסה שאני רודה בליאון, אבל מבינה שעדיין יש אנשים שלא פשוט להם לראות גבר ואישה במעמד שוויוני על המסך. ליאון, אדם חכם שיש לו המון מה להגיד, לא רואה איום בזה שיושבת לידו פרטנרית מתלהבת שרוצה שהאג'נדה שלה תוביל. זה נראה לו בסדר גמור וזה מה שגורם לי להעריך ולאהוב אותו. זה מראה כמה הוא בטוח בעצמו. אני מאוד אוהבת את מה ש'ארץ נהדרת' עושים, סאטירה טובה".

השמועה אומרת שגם היית בזוגיות עם צחי הלוי, האיש בכותרות.

"אני מאושרת בשבילו שהוא מצא אהבה, הוא אחד מהאנשים הכי מוכשרים וטובי לב שפגשתי. הכרנו בצבא ואז טיילנו יחד בדרום אמריקה שנה. הוא אדם מדהים. הגיע הזמן שהחיים הזוגיים של אנשים בארץ ייבחנו רק לפי מידת האהבה והחברות שלהם, ולא לפי שום דבר אחר".

מה ההישג הכי גדול שלך?

"שאני מצליחה להפריד בין השריטות שלי לבין מה שאני רוצה להעניק לבנות שלי. אני הייתי הילדה 'העולה החדשה', עברתי תקופת התאקלמות לא קלה בכלל, בנצרת-עילית ואז בהודו-השרון. ילדים צחקו עליי, גם התעללו, רדפו אחריי אחרי בית ספר, זרקו לי את התיק לשלולית, קרעו לי את המחברות – כי אני עולה חדשה. בכל פעם שהבנות שלי מספרות לי על דינמיקות בבית הספר אני מצליחה להרגיע את עצמי ולומר, 'פאולה, הן שייכות ומרגישות אהובות. הן לא איפה שהיית'".

מה הדבר היחיד שחسر לך כדי לשפר את איכות החיים?

"יותר זמן לפעילות גופנית. אני מתחילה את היום מוקדם בבוקר, ויש ימים שאני מסיימת אותו ב-11 בלילה כשאני נוהגת בחזרה מההרצאות שאני עושה ברחבי הארץ. אני מאוד אוהבת לרקוד וזה חסר לי. גם הכושר עושה לי ממש טוב וכשאני עייפה אני לא מסוגלת".

מה הגילטיפילז'ר שלך?

"לאכול סוכריות ליקריץ שחורות. זה הדבר הכי טעים בעולם".

מתי התרגשת לראות מישהו מפורסם?

"אני מעריצה שרופה של U2. ביולי שנה שעברה, ליאון ואני נסענו עם זוג חברות להופעה ברומא. התברר שהחברה קנתה כרטיסים מאוד גרועים. אני ישבתי ממורמרת, הוא נעמד שם מבסוט. ואז מישהו פתאום דפק לו על הכתף ושאל אם הוא רוצה לקבל שני כרטיסי סים לאזור הכי צמוד לבמה. ליאון ניגש ומספר לי שמישהו מציע לו כרטיסים ואני אומרת לו, 'אתה עם השטויות שלך, איך זה יכול להיות'. ניגשנו אליו בחזרה, התברר, שזה בחור קנדי ואשתו שהם בעלי חברת הפקה שאחראית על ההופעות של U2 בקנדה, ופשוט ראו את ההופעה המון פעמים וחיפשו אנשים לתת להם את זה. ליאון נתן לי ולחברה את הכרטיסים ואנחנו עוברים לאזור של 20 איש צמוד לבמה, עם סלבס ומפיקים מאיטליה, ושני ברים חופשיים. ובזמן מוזע לי על הירד בערך. אתה מבין איזה גבר ליאון שהלך ליציע".

